

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XXI. (XXXVII.) ÉVFOLYAM, 16. SZÁM 2026. ÁPRILIS 18.

300 FORINT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Minden döntésnek ára van!

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Minden döntésnek ára van!

Kitört az ellenforradalom! – hívott fel valaki hétfő reggel, szinte sírva. Más valaki, sajnálatosan egy fiatal, közölte, hogy a „Munkáspárt elvesztette a nép támogatását”, ezért ő kilép a pártból.

Tisztázzunk egy pár dolgot! Semmilyen ellenforradalom nem történt. A Fidesz alatt nem a nép uralkodott, hanem a tőke.

A magyar emberek nem a kapitalizmus és a szocializmus között választottak, hanem a kapitalizmus két típusa között. Nem rendszert váltottak, hanem a tőkésosztály egyik csapata helyébe egy másikat hoztak.

A Munkáspárt sohasem gondolta, hogy ezen a választáson győzhetnek a szocializmus erői. Felmutattuk az új közösségi társadalom alternatíváját, bízva abban, hogy az emberek előbb vagy utóbb megértik.

A Szolidaritás Pártja-Munkáspárt koalíció 58 egyéni jelöltet tudott állítani. Az emberek bizalommal fogadták, és ez nagy dolog. Nem elég a sikerhez most, de kapaszkodót, biztatást jelent a jövőre nézve.

Április 12-én nem mi veszítettünk, hanem a magyar tőkésosztály egyik csapata veszített a másikkal szemben. Nem kétségbe esni kell, hanem tovább dolgozni.

Orbán Viktor veszítette el a háborút. Nem a tiszásokkal szemben. A multinacionális tőkével és az őket megtestesítő EU-val szemben.

Orbán úgy gondolkodott, mint Széchenyi vagy Batthyány 1848-ban. Úgy vélte, hogy a megerősödött magyar nemzeti tőke partnere lehet a német és francia tőkének, s általában a multiknak.

A nyugati tőke azonban nem partnert, hanem konkurenciát, sőt ellenséget látott bennük. A nemzeti tőkés út sikere a multik európai, sőt világhatalmát veszélyeztette. Ezért döntöttek úgy, hogy a „gyarmatok lázadását” le kell törni, bármi áron. Szó se lehet partnerségről, nemzetek Európájáról, meg hasonlóról.

Orbán azt gondolta, hogy a válságok megviselték az EU-t, és a vereségek után az EU kész lesz kiegyezni a magyar tőkével. Nagyjából úgy, ahogy az osztrák arisztokrácia a poroszoktól elszenvedett vereség után 1867-ben kiegyezett a magyar arisztokráciával. De nem ez történik most. A német-francia tőke ezer sebből vérzik, de még nem vértett el. Sőt!

Orbán arra számított, hogy Amerika támogatása leállíthatja az EU lépéseit a nemzeti tőkés út leverésére. Nem ez történt! Április 12-én valójában a trumpi Amerika is vereséget szenvedett.

Orbán bízott abban, hogy a háború fenyegetése, a függetlenség elvesztésének réme nemzeti egységbe forraszthatja a magyarokat. Nem ez történt! A Fidesz küzdelme nem vált a magyar nép nyugatellenes szabadságharcává.

Miért nem? Az illúziók miatt, amikhez évtizedek óta ragaszkodnak. Sokan féltek attól, hogy Orbán miatt nem mehetnek dolgozni nyugatra,

nem utazhatnak. Még mindig abban az illúzióban éltek, hogy úgy fogunk élni, mint a németek vagy az osztrákok. Behunyták a szemüket, nem akarták látni, hogy már a németek és az osztrákok se élnek úgy, mint régen.

Orbán nem a kapitalizmust akarta legyőzni, hanem a szocializmust. Élete nagy sikerének tartotta a tőkés rendszerváltást, amiben az idők múlásával a saját szerepét is egyre nagyobbak látta. A folytonos „kommunistázás” saját csapatát erősíthette, de sok embert a másik táborba lökött.

Nem örülünk a Fidesz vereségének, de nem vesszük magunkra. Nem mi voltunk hatalmon, hanem ők. Sokszor és sok mindenért bíraltuk őket, de figyelmen kívül hagyták.

De nem örülünk a vereségüknek és a tiszások győzelmének sem. Minden döntésnek ára van, a mostaniért is fizetni fogunk.

A Fidesz elment a falig. Adhattak volna többet a népeknek, de az már nem kapitalizmus. Elvehettek volna többet a nagytőkétől, de ez sem megy a kapitalizmusban. Szakíthattak volna az EU-val, sőt a NATO-val, de az is túllépett volna a kapitalizmus határain.

A Tisza nem a magyar valóság szülötte. A multinacionális tőke, az EU kreálta. Azért hozták létre, azért pénzelték, hogy az ő érdekeiket szolgálják. A Tisza feladata, hogy megtisztítsa a multinacionális tőke előtti utat. Ne legyenek nemzeti korlátok, ne legyen államosítás, ne legyen árstop, rezsicsökkentés. Sőt, ne legyen magyar nemzet se! A függetlenség pedig azt jelentse, hogy önként és dalolva teljesítjük a nyugat parancsait.

Mi pedig imádkozhatunk, hogy az új hatalom ne tiporjon el mindent, ahogy Zelenszkij Ukrajnában, vagy Tusk Lengyelországban teszi.

Tudom, hogy ezt sokan nem hiszik el. A választások előtt se hitték el. 1990-ben is milliószor elmondtuk, hogy ne szavazzatok a rendszerváltásra. A szocializmusnak voltak hibái, de a népek többet adott, mint bármilyen kapitalizmus. Nem hitték el. Most sokan szidják a kapitalizmust, de ahogy Hofi Géza mondta, ha „elszabtuk, hát elszabtuk, utána már szabhatjuk.”

Most is mondtuk, hogy a Fidesz kormány sok rosszat csinál, de legalább rend van, háborúban se vagyunk, és alapvetően nem élünk rosszul. Ne dobjuk el, főleg, ha tudjuk, hogy a liberálisok, a Hornok és Gyurcsányok egyszer már a tönk szélére juttatták az országot.

Ez a választás nem a szocializmusról szólt. A tiszások most bemesélték a magyar népeknek, hogy Magyarország bajaiért nem a kapitalizmus a felelős, hanem egyedül Orbán és a Fidesz. Elég leváltani őket, elég másként csinálni a kapitalizmust, és egy csapásra minden rendbejön.

Higgycék el, hamarosan rá fogunk jönni, hogy ez nem így van. A kapitalizmus bajait nem lehet több kapitalizmussal kezelni. Új világ, új közösségi társadalom, új néphatalom kell!

Kína: új módszerek az energiatárolásra

Ma már nem az energiatermelés a fő kérdés. Ennek megvannak a kialakult módszerei és folyamatosan születnek újak. Ma a fő kérdés az energiatárolás. Kína óriásit lépett ezen a területen. Ezt mutatta a most megrendezett világkiállítás is.

Fotó: news.cn

Belarusz: A hoki erőt, életet ad!

Fotó: tildacdn.biz

Belarusz életében fontos szerepe van a jégkorongnak. Maga Lukasenko elnök is rendszeresen a pályára lép. A hoki erőt, életet ad!

Ne engedjük megfojtani a szocialista Kubát!

Fotó: firmas.prensa-latina.cu

Amerika a gazdasági blokáddal bekeríteni akarja Kubát, a politikai nyomással pedig megfojtani a kubai szocializmust, írja a prensa-latina.cu. A kubai nép, a kubai vezetés kitartásától függ a rendszer jövője.

Nem érdemes ujjat húzni Kínával!

Fotó: people.cn

Kína a déli katonai körzetbe irányította H-2 hadászati bombázóinak egy részét. A gépek alkalmasak nukleáris robbanófejek bevetésére is. A kínai lépés figyelmeztetés Amerikának is, Japánnak is: nem érdemes ujjat húzni Kínával!

Amerika és Izrael Európa alatt vágja a fát

Fotó: chinadaily.com.cn

Az Irán elleni amerikai-izraeli háború Európának okozza a legnagyobb károkat, mert tönkreteszi a nagyon várt gazdasági fejlődés lehetőségét. Amerika és Izrael Európa alatt vágja a fát.

Haderőfejlesztés a nép háta mögött

„Érkeznek az új Lynx páncélozott gyalogsági harcjárművek az MH Kinizsi Pál 30. Páncélozott Gyalogdandárhoz. A Honvédelmi és Haderőfejlesztési Program során beérkező eszközök növelik a Magyar Honvédség haderejét. Az eszközök kezeléséhez szükséges képzések folyamatosak a dandárnál, így a beérkező harcjárművek kezelőszemélyzete biztosított” – írja a honvedelem.hu. Mi pedig – jobb híján – elhiszük, pedig lenne kérdésünk bőséggel. Amíg nem tudjuk, hogy ki az ellenség, azt sem tudjuk, hogy mit fognak csinálni a Kinizsi páncélosok.

Fotó: honvedelem.hu

Gyulai Pálinkafesztivál

Fotó: agrarszektor.hu

Elkezdődött csütörtökön a Gyulai Pálinkafesztivál kísérőrendezvényeként szervezett Brillante-2026 Nemzetközi Pálinka- és Párlatversenyre érkezett 1366 minta érzékszervi zsűrizése a gyulai Almásy-kastélyban – írja a <https://www.agrarszektor.hu/>.

Nem lesz szakszervezeti majális

Fotó: postasszakszervezet.hu

„Idén május elsején megszakad egy 135 éves hagyomány: nem rendezhetnek majális a szakszervezetek a Városligetben. A terület hasznosításáért felelős Városliget Zrt. ugyanis évek óta tartó kiszorítási után – és idén is több hónapos időhúzást követően – ezúttal egyetlen érdekvédelmi sátor kitelepítésére sem adott engedélyt. A teljes területet az ünnep idejére a kormányközeli – Mérszáros Lőrinc érdekeltségéhez tartozó – Indamedia Csoport kapta meg.” (<https://szakszervezetek.hu/>)

Kína mellettünk áll

Fotó: eximbank.gov.cn

A kínai Eximbank kész regionális központot létrehozni Magyarországon, valamint továbbra is támogatni fogja a kínai vállalatok beruházásainak idehozását, amiből hazánk már eddig is rendkívül sokat profitált – közölte Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter Budapesten.

Valaki lenyúlta az egykori pártházat

Fotó: wikimedia.org

A szocializmus idején sok minden épült, még székházak, hivatali épületek is. A rendszerváltás óta jelentős részüket elkótyavetyélték. Magyarán: addig engedték rohadni az állapotukat, hogy a végén valaki fillérékért lenyúlta. Erre a sorsa kerül az MSZMP egykori megyei pártbizottságának épülete Miskolcon. Mint sok mindent, ezt is a nép háta mögött intézték. Pedig Miskolc népének joga van tudni, hogy mi lesz a város ikonikus épületével.

Köszöntjük Vietnam új elnökét!

A Vietnami Kommunista Párt főtitkára, To Lam lett a Vietnami Szocialista Köztársaság új elnöke. Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke levélben köszöntötte, hangsúlyozva, hogy a Munkáspárt minden megtesz a magyar–vietnami kapcsolatok fejlődéséért.

Miskolc: dolgozó embereket a parlamentbe!

A Szolidaritás Pártja-Munkáspárt jelöltjei, Pappné Suszter Anna és Gyapjas Sándor megválasztásával a dolgozó emberek képviselői kerülnének a parlamentbe, azok, akik ma hiányoznak onnan – hangsúlyozta Miskolcon Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke.

Plakátozás az utolsó percig

Országszerte folytatódott a plakátozás. Budapest 03. választókerületében, ahol Barabás György, a Munkáspárt Országos Elnökségének tagja a jelölt, Benyovszky Gábor OE-tag vezetésével az utolsó percig folyt a munka.

Fotó: nhandan.vn

Szolnok: Költészet Napja

A magyar költészet napját Magyarországon 1964 óta április 11-én, József Attila születésnapján ünneplik. A Munkáspárt Szolnokon minden évben megemlékezik az ünnepről. Bencsik Mihály, a Munkáspárt alelnöke, vármegyei elnök vezetésével az idén is koszorút helyeztek el József Attila szobránál.

Paks: Tisztelik a Munkáspártot!

A piactéren, a városi könyvtár előtt felállított standnál várta a választókat a Munkáspárt Paksai Szervezete április 10-én. Azért jöttem Paksra –, mondta Thürmer Gyula, a párt elnöke, – hogy a választók figyelmébe ajánljak egy kiváló embert, Szarka Sándort, aki a Szolidaritás Pártja- Magyar Munkáspárt jelöltje Tolna 03-as választókerületében. A piaci séta során sokan megszólították a pártelnököt. Tisztelik a Munkáspártot Pakson. A helyi pártszervezet minden elismerést megérdemel. Volt erejük az egész napos rendezvényre, és sikerült a helyi médiát is mozgósítani.

Kiálltunk Szerbia mellett

Az 1990-es években a nyugati tőkés hatalmak, az USA, az EU és a NATO tagállamai nyíltan beavatkoztak a kelet-európai országok belügyeibe, és összefogva az ottani tőkés ellenzékkel megdöntötték a szocialista rendszereket.

Szerbia népe történelme során mindig ellenállt az idegen hatalmaknak. A nyugat nem tudta a szocializmust békés úton megdönteni. Polgárháborút kényszerített a balkáni országra. 1999 márciusában pedig a NATO megtámadta Szerbiát. (Akkor még Jugoszláviáról beszéltünk, mivel Montenegró még nem vált ki.)

A Magyar Munkáspárt határozottan elítélte a nyugat Szerbia-ellenes politikáját, fellépett a NATO 1999-es agressziójával szemben. Egy hős nép mellé álltunk a jó ügyért vívott harcban.

A nyugat embargó alá vette Szerbiát. 1991 szeptemberétől 1584 napig teljes embargó volt, senki sem kereskedhetett Szerbiával, nem voltak politikai, kulturális kapcsolatok, repülőjáratok. 1992 nyarára már hiányzott a szükséges gyógyszerek fele. 1993 telére a belgrádi gyerekek fele már éhezett. Az óvodák 76 százalékában húst már egyáltalán nem kaptak a gyerekek. 1993 decemberében az iskolák zömében leállították a fűtést. A benzinkutak üresen álltak. 600 ezer menekült érkezett Szerbiába és Montenegróba azokról a területekről, amelyeket a horvátok megtisztítottak. Nem sokkal később a horvát vezetés büszkén jelentette be: Horvátország tiszta horvát. Szerbiát azonban nem törték meg. Induljon a háború!

1999 márciusában megindultak a bombázók Belgrád, Újvidék, Csacsak, Szabadka és más városok ellen. A Munkáspárt harcba indult Budapest utcáin. Szombatonként rendszeres megmozdulást tartott a Vörösmarty téren a háború ellen, a békéért. Aláírásgyűjtés is indult annak érdekében, hogy Magyarország területéről ne induljon szárazföldi akció Jugoszlávia ellen. Március végén az egész Központi Bizottság az amerikai nagykövetség elé vonult és tiltakozott a jugoszláviai bombázások ellen.

1999. április 8-án Thürmer Gyula elnök és Vajda János alelnök Belgrádba utazott és találkozott Slobodan Milošević elnökkel. A munkáspárti küldöttség délután Újvidékre ment, és csatlakozott a sok ezer újvidékihez, akik élő pajzsként védték az egyetlen, akkor még ép Duna-hidat. Thürmer Gyula a sokezer tömeg előtt beszédet mondott, szerbül is, magyarul is. A tömeg megértette, hogy Magyarországon sokan vannak olyanok, akik nem akarnak háborút.

Most először nyilvánosságra hozzuk azt, amit Milošević elnök mondott Belgrádban.

szuperfelszerelt európai ország támadt Szerbiára. A történelem furcsa módon ismétli önmagát. Az első világháborúban Németország és Ausztria-Magyarország agressziójának áldozatai lettünk. A második világháborúban Hitler támadott meg minket.

És mindkét alkalommal harcoltunk és győztünk. Szerbiában az elmúlt században nem volt olyan generáció, amely ne harcolt volna és ne ontott volna vért a hazáért. Olyan helyzetben vagyunk Európában, hogy az ellenség mindig a mi területünkre vetette a szemét. Stratégiai helyzetben vagyunk a Balkánon, ahol a világhatalmak globális érdekei évről évre, évszázadról évszázadra folyamatosan ütköznek egymással. Háborúk dúlnak e régió ellenőrzéséért. Háborút indítanak ellenünk, hogy elvegyék szabadságunkat és országunkat. De a szerbek mindenekelőtt hazájukat és szabadságukat tartják szem előtt.

El akarták venni a területünk egy részét – Koszovót. Megszállást kényszerítenek ránk. De nem adjuk fel Koszovót, és elutasítjuk a megszállást. Csak akkor foglalhatnak el minket, ha legyőznek minket. De mi legyőzhetetlenek vagyunk! Katonáink a szabadságért harcolnak, nem a pénzért. Védjük hazánkat, történelmünket, természetünket. Védjük szabad jövőnket.

Ma az ellenség az égből támad ránk, és mi visszaverjük. Természetesen a NATO rendelkezik légi fölényrel, több száz repülőgéppel, amelyek minden irányból – szárazföldről, tengeren, északról, keletről és nyugatról – a területünk felé tartanak. Légvédelmünk áttöréséhez a NATO a legmodernebb elektronikus technológiákat, új taktikákat és új típusú agresszív mechanizmusokat alkalmaz. Távolról támadnak ránk, ahonnan nem érhetjük el őket. Rakétákat és irányított bombákat lönek ránk, és pilótáik még csak meg sem látnak minket. De mi mégis eltaláljuk őket. A háború első hetei alatt negyvenkét repülőgépüket és százkilencvenkilenc cirkálórakétájukat löttük le. Légvédelmünk különösen sikeres a cirkálórakétáik eltalálásában. Ezek viszonylag lassú célpontok, és könnyű lelőni őket. Ha nem félünk a közeledő B-52-esektől, ha nem félünk a víz alól a területünket támadó tengeralattjáróktól, akkor a cirkálórakétákat is lelőhetjük. És a kezelőink, pilótáink és légvédelmi katonáink nem félnek.

A szárazföldi hadműveletre is készülünk. Bizonyos értelemben számítunk rá. A művelet során a NATO-nak lőtávolságon belülre kell jönnie hozzánk. Ekkor kerülünk kapcsolatba velük, elérjük őket, és rengeteg embert fognak veszíteni. Amint közel kerülnek, elkezdjük megölni őket. Ma, ahogy ötven évvel ezelőtt is, erőnk abban rejlik, hogy saját területünkön harcolunk egy távoli ellenséggel szemben. És a küszöbünkön fogjuk megsemmisíteni. Az ellenséget összetörjük és legyőzzük.

Minden nemzetnek kötelessége megvédeni a szabadságát. A történelmi tapasztalatok azt tanítják nekünk: a szabadságot nem adják, hanem el kell venni. Vért ontanak érte. Az amerikaiak által létrehozott „új világrend” megpróbálja leigázni az egész világot, az egész Földet. A világalom eszméje, amely egykor az ókori Rómában, Párizsban és Berlinben élt, ma Washingtonban telepedett le.

De itt, Szerbiában, a NATO-invázió elutasításával nem csak magunkat védjük. Az összes állam függetlenséghez való jogát védjük. Ma minket támadnak – holnap egy másik nemzetet fognak támadni. Ez az a védelmi vonal, ahol nem csak Szerbia, hanem az egész szabad világ harcol. Pontosan ezért áll mellettünk a Földön minden szabadságszerető ember. Nem csak Oroszország, Kína, India, Afrika és Latin-Amerika népei állnak mellettünk. Az ébredő európai népek is mellettünk állnak, lerázva magukról Amerika és a NATO gyámságát, mint egy szörnyű hallucinációt.

Mi, szerbek, elutasítjuk azt a világot, amelyben az országok és államok többsége rabszolgasorban él. Üdvözljük és hiszünk az egyenlő és szabad nemzetek

világában. Szerbiát kizárólag egy szabad és egyenlő világ részeként látjuk.

Menjen haza, Gyula, mondja el a magyar népnek, hogy a szerbek nem akarnak háborút. Ha a NATO Magyarország irányából szerb földre lép, sok szerb katona fog meghalni. De sok magyar katona is!

***

A Magyar Munkáspárt mozgósította a magyar társadalmat a NATO-agressziója ellen. Ösztönözte a nemzetközi kommunista és munkásmozgalmat, hogy álljon ki Jugoszlávia mellett.

A jugoszláv vezetéssel fenntartott magas szintű kapcsolatok lehetővé tették, hogy a jugoszláv oldal véleménye eljusson Magyarországra olyan időszakban, amikor a nagykövetségek sem működtek normálisan.

Milosevic nem adta meg magát. 2001-ben a hatalomra került tőkés ellenzék kiadta a NATO-nak. Hágába vitték, bíróság elé állították. Ott sem tudták megtörni. 2006 márciusában az akkor 64 éves Milosevicet megölték a hágai börtönben.

A Görög Kommunista Párt és az imperializmus értelmezése a 21. században

A marxizmus alapkövetelménye a konkrét helyzet konkrét elemzése. A konkrét helyzet mindig változik, új elemzésekre és új következtetésekre van szükség. Lisztes Vince, a Munkáspárt fiatal tagja több alkalommal képviselte pártunkat nemzetközi fórumokon. Elmélyülten tanulmányozza a marxizmus kérdéseit. Örömmel adunk helyt a lapban gondolatainak.

Január 29. és 31. között megtartották a Görög Kommunista Párt 22. kongresszusát. Ezen a kongresszuson egyhangúlag újraválasztották Dimitris Koutsoumpas főtitkárt, megválasztották a 95 főből álló központi bizottságot és nagy többséggel elfogadták a központi bizottság kongresszusi tézisét. Ez a tézis egy 86 oldalas dokumentum, amely számtalan belső és külpolitikai kérdéssel foglalkozik. Bármennyire is érdekes, ez a cikk nem fogja a dokumentum teljes terjedelmét vizsgálat alá vetni, hiszen ez inkább lenne egy önálló könyv feladata. Helyette szeretnék egy, a dokumentumban közvetetten felmerülő kérdéstről elmélkedni, egy olyan kérdéstről, amely már jelentős ideje megosztja a nemzetközi munkásmozgalmat és amely miatt a GKP rengeteg konfliktust vállalt más pártokkal. Ez a kérdés az imperializmus értelmezése a jelen korban. Ez az a kérdés, amely meghatározza, hogy egyes pártok hogyan viszonyulnak bizonyos tőkéscsoportokhoz, hogyan viszo-

nyulnak a nyugati államokhoz, Oroszországhoz vagy a kínai szocializmushoz, annak elfogadhatóságához, egyáltalán létezéséhez.

Mint említettem, a dokumentum közvetett módon foglalkozik az imperializmus kérdésével. Ezért érdemes megnéznünk, hogy ez az értelmezés hogyan merül fel egyes kérdések tárgyalásában. Nézzük meg az Ukrajnában zajló háborút. Első látásra semmi meglepőt nem találunk. Ugyanúgy, mint mi, elítélik a nyugati imperializmust, elítélik az ukrajnai rezsimet, és elítélik a nemzetiségek sérelmére elkövetett atrocitásokat. A különbség közöttünk Oroszország szerepének megítélésében rejtezik. A GKP szerint az Orosz Föderáció egy imperialista állam, és a konfliktus közte és a Nyugat között olyan konfliktus, mint amilyen az első világháború volt, vagyis egy imperialista háború.

Amennyiben ez a különbség egy apró nézeteltérésnek tűnik, lapozunk előre egy oldalt, ahol a dokumentum többek között Kína világgazdaságban betöltött szerepéről értekezik. Számunkra a kínai sajátos szocializmus nem csak egy olyan szocializmust jelent, amely számtalan embert felemelt a szegénységből, hanem egy olyan szocializmust, amelytől a tőkés világ folyamatosan retteg és amely ellen folyamatosan próbál félelmet kelteni. Nem így van a görög párt szemében. A következő egy idézet a tézisből: „A Kínai Népköztársaság jelenleg a legszembetűnőbb példája a kapitalizmus egy kommunista párt által vezetett restaurációjának...”. A dokumentum ezután kijelenti a nyilvánvaló konklúziót, hogy az ellentét a nyugati országok és Kína között nem a kapitalizmus és a szocializmus harca, hanem egy imperialisták között zajló versengés az újabb piacokért.

Mint láhattuk, két igen fontos kérdésben, Kína és Oroszország szerepének megítélésében is jelentős eltérés van két olyan párt között, amely önmagát marxista-leninistának határozza meg és amely a világ értelmezéséhez felhasználja a marxizmus értékes eszköztárát. Ez az eltérés mindkét esetben visszavezethető az imperializmus kérdéseire. Tegyük fel a kérdést: mi az imperializmus, és miben más a görögök felfogása a miénktől?

Az imperializmus kifejezés használatától függően lehet egy jól hangzó szitokszó, amelyet az ellenség fejéhez vágunk, és lehet egy kiváló eszköz arra, hogy a nemzetközi tőkés viszonyok működését és hatását értelmezzük. Az előzőre egy példa, ha az imperia-

lizmust átlagos szótári jelentése szerint használjuk, amely szerint az imperializmus nem más, mint az államok különböző módszere terjeszkedésre és birodalomépítésre. Szerencsére sem mi, sem a görögök nem így használják, hanem mindketten Lenin definíciójából indulunk ki. Lenin idejére a kapitalizmus már egy nagyobb dimenzióban működött, mint amilyen az Marx és Engels idején nagyrészt megfigyelhető volt. A tőke túllépte a nemzeti határokat, egyes államok már nem árut exportáltak, hanem magát a tőkét. Ezzel a jelenséggel Lenin Az imperializmus, mint a kapitalizmus legfelsőbb foka című művében foglalkozik. Ezt a jelenséget röviden a következőképpen írja le: először a kapitalista verseny természete az, hogy a termelés egyre kevesebb kézben koncentrálódik. Ehhez a koncentrációhoz az ipari tőkének nem volt elég erőforrása, és a banktőke nem volt képes különálló intézményként fennmaradni, ezért finánciókéként egyesültek. Ez a fináncióke sikeresen monopolizálta saját országainak kulcsipari területeit, és mivel az államok területe véges, ezért szükségszerűen terjeszkednie kellett az állam határain kívülre. Ez a terjeszkedés hozta létre azt a helyzetet, hogy már nem az árut kellett elsősorban exportálni, hanem a tőkét. Ez a helyzet szükségszerű kizsákmányoló kapcsolatot teremtett tőkeexportáló és tőkebefogadó államok között, hiszen az utóbbiak dolgozói már nem csak azért termeltek, hogy saját uralkodó osztályukat (akár korai tőkéseket, akár feudális maradványokat) gazdaggá tegyék, hanem hogy

az idegen tőkésnek termeljenek profitot. Ez végül egy olyan világrendszerhez vezet, amelyben imperialista hatalmak globálisan egymással versengenek és végül harcolnak az újabb tőkefogadó piacokért. Ez volt az, amelyet Lenin imperializmusnak nevezett, és ebből a marxista elmélet számtalan megfigyelést végzett akár a kolonializmus, akár a világháborúk kapcsán.

Nekünk, mint a modern kor marxistáinak, tanulnunk kell elődjeink munkájából, de nem másolhatjuk le egy az egyben. Értelmeznünk kell, és a jelen helyzetre kell úgy alkalmaznunk, hogy ez legjobban szolgálja a munkásmozgalom célját. Könnyű lenne itt megállni és azt mondani, hogy nekünk van igazunk és a görögök tévednek, mert el sem olvasták Lenint. A probléma, hogy ez nem igaz. Az ő elemzésük ugyanúgy levezethető Lenin munkájából, mint a miénk.

A görög és a hozzájuk hasonló álláspontok nagy hangsúlyt fektetnek a tőkeexport és a világrendszer kérdésére, mint a meghatározó elemre az imperializmus kérdésében. Szerintük bármely ország, amelyből tőkét exportálnak más országba, már imperialistának minősül. Ez eléggé elvetemült gondolatnak tűnik, ha belegondolunk abba, hogy ma nehéz olyan országot találni, amely nem exportál tőkét, és valljuk be, sem Magyarországot, sem mondjuk a Közép-afrikai Köztársaságot nem neveznénk imperialistának. Természetesen ezzel a problé-

mával a görögök is tisztában vannak, és ezért szokták az imperializmust egy piramis világszisztemként bemutatni. Ebben a rendszerben különböző államok különböző mértékben zsákmányolják ki egymást, és az imperialista jelzőt tipikusan az egész rendszerre és a piramis magasabb fokán álló államokra alkalmazzák.

Ezzel szemben azok, akik ezt elutasítják, az imperializmust kapcsolatok hálójaként látják. Ezekben a kapcsolatokban van egy kizsákmányoló ország és egy kizsákmányolt ország. A kizsákmányolt ország egy egyenlőtlen gazdasági kapcsolatban kerül a kizsákmányoló országgal, a beáramló tőkéért cserébe nyersanyagot és munkaerőt biztosít. Ahogy ezt már Lenin megfigyelte, ez lehetővé teszi a kizsákmányoló állam számára egyfajta parazitizmus gyakorlását, a saját tőkései meggazdagodnak az idegen dolgozók munkájából, és ezáltal akkora profitra tesznek szert, hogy képesek saját hazai munkásaikat lefizetni. A kizsákmányoló ország munkása közvetett módon maga is kizsákmányolója lesz a külföldi munkásoknak, és ez lehetőséget teremt számára, hogy felemelkedjen saját proletár létéből és a munkásosztály felső rétegébe kerüljön, munkásarisztokrata legyen, sőt felemelkedjen a kistőkések csoportjába. Ennek nyilvánvaló jele az, hogy ezekben az országokban az ipar lebontásra kerül, és ezért fő exportja nem áru és nem is nyersanyag, hanem a tőke. Ebben a rendszerben olyan ország, mint Oroszország vagy Kína, nem képes jelenleg arra, hogy imperialista legyen. Ugyan mindkettő végez tőkeexportot, de egyik sem hajtott végre leiparosítást, és egyik ország munkása sem él jobban attól, hogy a harmadik világot tőkével alávetné. Vegyük Oroszországot példának. Valóban Oroszország exportál tőkét, de exportál nyersanyagot és ipari terméket is. Melyik a meghatározóbb? Mit hangoztat az EU? Az orosz tőkéről való leválást vagy az orosz gáz- és olajimportról való leválást?

A görög álláspontnak legnagyobb stratégiai problémája, hogy nem képes kellően megkülönböztetni a tőkések egyes csoportjait. Mivel mi tőkés államok közötti kapcsolatokról beszélünk, meg tudjuk különböztetni a nemzeti tőkést a nemzetközi tőkéstől. Képesek vagyunk megvizsgálni, hogy egyes tőkés erők ellenállnak az imperialista tőkéseknek, vagy behódolnak nekik. Ez a megkülönböztetés lehetővé teszi, hogy stratégiánkat az adott körülményekhez igazítsuk, hogy ha kell, kihasználhassuk a tőkések közötti megosztottságot a munkásság javára. Ez természetesen nem osztálykollaborációt jelent. A kínai kommunisták nem váltak reformistává vagy kollaboránssá, amikor felismerték, hogy ugyan Csang Kaj-sek vezette kormány egy elnyomó tőkés rendszer, de a japán imperialista tőke nagyobb veszélyt jelent, és ezért tűzszünetet kell kötni a nemzeti tőkésekkel. A görög álláspont hiányossága, hogy egy ilyen összefogás lehetetlen, hiszen szemükben ma már minden tőkés rendszer része az imperialista világszisztemnek. Ennek a gondolkodásnak az eredményét láthattuk akkor, amikor 2019-ben a venezuelai kommunisták szembefordultak a Maduro-kormányval, és 2024-ben a tüntetéseken felbátorodva maguk is megpróbálták

átvenni a hatalmat, sikertelenül. A stratégiai gondolkodás teljes hiánya vezetett ahhoz, hogy egy kommunista párt és egy, az imperialista hatalmakkal szemben álló tőkés rendszer egymást gyengítette, ahelyett, hogy a kollaboráns tőkés erőkkel szemben harcoltak volna. Egy kommunista hatalomátvitel nem lett volna rossz dolog, sőt, de a stratégia nélküli kalandorság csak vereséghez vezet, és a kalandorság egyetlen ellenszere a megfelelő megfigyelés képessége.

Most, hogy a végére értünk a gondolatmenetünknek, felmerül a kérdés, hogy miért írtam erről egy cikket? A nap végén megegyezhetnénk a görögökkel és hozzájuk hasonlókkal, hogy tiszteletben tartjuk a másik véleményét és együtt harcolunk tovább a tőke ellen. Valóban, így kéne lennie! Pártunk bölcsen kerülni szokta a különböző értelmetlen viaskodást a nemzetközi mozgalomban, és mindig keresi a konstruktív együttműködés lehetőségét. A probléma, hogy a görög elvtársak nem ennyire megértők. Nem csak aktív részesei ennek a vitának, hanem gyakorlatilag élharcosai. Nem csak értékes dokumentumokat osztanak meg, amelyekben kifejtik nézeteiket, hanem gyakran aktívan támadják azon pártokat, amelyek nem értenek egyet. Ez egy logikus következménye a világnézetünknek. Ha Oroszország imperialista, akkor azok a pártok, amelyek kiállnak Oroszország mellett, revizionista árulók, ha Kína tőkés és imperialista, akkor akik mellettük állnak, szintén revizionista árulók. Ezért például elítélték azokat a pártokat, amelyek múlt évben részt vettek a II. Antifasiszta Fórumon Moszkvában, ezáltal minket is. Több országban anyagi támogatást nyújtanak apró kommunista szervezeteknek, hogy fennálló kommunista pártokkal szemben folytassanak ideológiai támadást, ezáltal a már amúgy is gyenge mozgalmak minimum kétfrontos harcra kényszerülnek a tőke erői és a GKP által támogatott erők között. Ezért a tanulság számunkra az, hogy folytassuk a marxizmus tanulmányozását és kövessük figyelemmel a kommunista mozgalom áramlatait.

LISZTES VINCE

A Munkáspárt Országos Elnökségének állásfoglalása

A Munkáspárt Országos Elnöksége áttekintette a 2026. évi országgyűlési eredményeit és tapasztalatait.

1. 2026. április 12-én Magyarországon parlamenti választásokat tartottak. Az Orbán Viktor vezette kormányzó konzervatív Fidesz-KDNP vereséget szenvedett, a Magyar Péter vezette, többségében liberális Tisza Párt pedig győzött.

2. A 2026. évi országgyűlési választások minden korábbinál feszültebb nemzetközi helyzetben folytak.

A tőkés erők világméretben a háború eszközéhez nyúltak. Az emberiséget fenyegeti a világháború veszélye. A tőkés erők így akarják megoldani a kapitalizmus válságát, és megakadályozni a tőkeellenes megmozdulásokat saját országaikban.

A liberális és konzervatív tőkés erők közötti küzdelem élet-halál harccá vált. A liberális erők minden eszközzel arra törekednek, hogy a tőke totális uralmát fékező minden akadályt felszámoljanak, beleértve a független nemzeteket is.

3. A multinacionális tőke, az EU liberális vezetése mindent megtett azért, hogy leváltsa a Fidesz-KDNP kormányt, és Magyarországnak olyan kormánya legyen, amely kiszolgálja a nyugati érdekeket.

Felépítették és finanszírozták a Tisza Pártot.

Az EU folyamatos nyomás alá helyezte a magyar kormányt.

A liberális nyugati sajtó és a multik ellenőrzése alatt álló közösségi oldalak nyíltan a magyar kormány leváltására szólítottak fel.

Az EU szemet hunyt, sőt bátorította Ukrajna támadásait a magyar kormány ellen.

4. A magyar emberek ezen a választáson sem a kapitalizmus és a szocializmus között választottak, hanem a kapitalizmus két típusa között. Nem rendszert váltottak, hanem a tőkésosztály egyik csapata helyébe egy másikat hoztak.

5. A Munkáspárt koalícióban A Szolidaritás Pártjával részt vett a választáson. Felmutattuk az új közösségi társadalom alternatíváját, bízva abban, hogy az emberek előbb vagy utóbb megértik.

A koalíció 58 egyéni jelöltet tudott állítani. Az emberek bizalommal fogadták, és ez nagy dolog. Nem elég a sikerhez most, de kapaszkodót, biztatást jelent a jövőre nézve.

Április 12-én nem mi veszítettünk, hanem a magyar tőkésosztály egyik csapata veszített a másikkal szemben. Nem kétségbe esni kell, hanem tovább dolgozni.

6. A Munkáspárt szervezetei több helyütt óriási munkát végeztek, és támaszkodtak helyismeretükre, társadalmi kapcsolataikra. Szükség van a társadalmi háttér erősítésére, a kapcsolatok bővítésére. Szükség van a pártmunkában a fegyelem erősítésére. A Munkáspárt sorsáért valamennyien felelősséggel tartozunk.

A Munkáspárt kész a kapcsolatok bővítésére A Szolidaritás Pártjával. A megváltozott helyzetben fokozottan szükség van a nép, a dolgozó emberek érdekeit képviselő baloldali ellenzékre.

7. Az Országos Elnökség kéri a párt tagjait és szervezeteit, hogy mindenki őrizze meg nyugalmát. Fel kell készülni arra is, hogy a Tisza Párt intézkedései korlátozni fogják a meglévő demokratikus lehetőségeket.

Budapest, 2026. április 13.

„A magyar nép úgy döntött, hogy megszűnik létezni”

„Magyarország nem az Európa és Oroszország közötti konfliktusban foglalt állást. Nem az Európa és az USA közötti konfliktusban állt egyik vagy másik oldalra. Nem is a nemzetiszocialista Ukrajnával való szövetségre szavazott.

Mindez csak a felszín, a külsőség. A valóság ennél sokkal rosszabb és nem is a mostani konkrét helyzettől függ.

A magyar nép – óriási részvétel mellett, ezt nem lehet vitatni – többségi szavazattal úgy döntött, hogy nem lesz többé nép, nem lesz többé magyar. Egy kihalófélben lévő etnikai kisebbség lesz az Európai Unió egyik keleti tartományában.

A magyar nép úgy döntött, hogy lemond a saját államáról, a saját gazdaságáról, saját politikájáról és saját kultúrájáról. Lemond Magyarországnak történelméről. Lemond a nemzet becsületéről.

Valójában a magyar nép úgy döntött, hogy megszűnik létezni.

Lehet-e majd helyrehozni ezt a döntést? A jövő megmutatja, de nagyon kétlem. Orbán és emberei, minden jel szerint, az utolsó magyarok voltak.”

(Andrej Perla, orosz társadalomtudós)

